DE ROBORE BELLICO DIVTVRNIS ET AMPLIS CATHOLICORVM REGNIS

LIBER VNVS.

ADVERSVS MACCHIAVELLVM.

AVCTORE
THOMA BOZIO EVGVBINO
Presbytero Congregationis Oratorij.

ROMÆ,
Ex Typographia Bartholomæi Bonfadini. M. D. XCIII.

SVPERIORVM PERMISSV.

SANCTISSIMO
AC BEATISSIMO
PATRI ET D. N.
CLEMENTI VIII.
PONT. MAX.

THOMAS BOZIVS
Presbyter Congregationis Oratorij
ſempiternam fælicitatem.

INter alia multa, quæ Macchiauellus dixit aduerſus Chriſtianam religionem, Pontifices Maximos, ac denique aduerſus omnium Virtutum genuina officia, ſolidamque veritatem, ſunt hæc, quæ ſuſcepimus hoc libro confutanda.

A Chriſtiana religione fieri homines ignauos, & imbelles. Hortatur namque ad honores humanos, & opes deſpiciendas; vetat iniurias vindicari; ait præſtare, vt vnam maxillam per-

A

DE ROBORE BELLICO DIVTVRNIS, ET AMPLIS CATHOLICORVM REGNIS ADVERSVS MACCHIAVELLVM.

AD LECTOREM Operis Prohemium.

Multis probatur eſſe fortioris ſuſtinere quàm aggredi. idcirco iure fieri pluris iniuriarum patientes, quam Vltores ab Eccleſia Catholica. milites non efferos, ſed manſuetos eſſe debere. è proprietatibus Leonis iuxta Ariſtotelem deſcribitur miles Catholicus contra Macchiauellum.

C
FORTITVDINIS duæ dicuntur eſſe
partes ſuſtinere, & aggredi: Ac prima
quidem timorem, ſecũda moderatur
audaciã, præſcribuntq́. ambæ medio-
critatem, ne ſcilicet plus minuſve au-
deamus, aut timeamus, quam decet;
ac nequa iſtarum perturbationũ nos
abducat ab officio virtutum. Statue-
runtq́. nõ modo Theologi ſummi è no
ſtris, ſed etiam Philoſophorũ præſtan- S.Tho.2.2.q. 123.art.6. Ariſ.eth.lib. 3.c.6.10.11.
D tiſsimi primam partem longè eſſe nobiliorem ſecunda. Nã for-
titudinis excellentia potiſsimum verſatur in exantlandis du-
ris quibuſlibet. At nihil æque durũ, quàm perpeti aliquod acer
bum, nam quò magis fuerit acerbum, eò magis conabitur auel
lere nos à ſemita virtutis, ac proinde ab ea nõ recedere laudã
bilius erit iudicãdũ. Rurſus qui ſuſtinet aliquid doloris, diutius,
atq; immobilius perſiſtit in præſtãdo virtutis officio, quàm qui
audacter fertur in obſtantia. Hic enim mouetur, ac repellit il-
lud, in quo exercet vim ſuam, & ad nihilum redigere conatur.

Ille velut pelagi rupes immota reſiſtit;